

Van Boxtel

zorgen dat er zo snel mogelijk sprake is van een goed bereik van degenen die dit het hardst nodig hebben.

Ik ben de heer Stekelenburg veel dank verschuldigd voor zijn woorden over de combinatie van integratiebeleid en grotestedenbeleid. Wij staan echt voor de taak om gezamenlijk uit te dragen dat veel meer steden dat echt gaan opnemen, bestuurders op centraal niveau en bestuurders in stadsdelen. Als men die verantwoordelijkheid niet neemt, zal men primair op lokaal niveau daarop uiteindelijk worden aangesproken. De verantwoordelijkheden moeten worden genomen het dichtst bij waar de problemen zich manifesteren, juist om lokaal maatwerk te kunnen bieden. De ene stad of de ene wijk is de andere niet. Ik ben niet van de school die gelooft in eenheidsbeleid vanuit Den Haag om dat soort menselijke processen dichterbij elkaar te brengen. Er is heel veel creativiteit bij nodig, maar ik zeg wel tegen de heer Van Thijn dat ik dat proces mede zal aanjagen.

De heer Stekelenburg heeft verder gesproken over een tandje meer inzake deregulering. Welnu, daar kan hij van uitgaan. Ik heb gerefereerd aan het onderzoek dat wij terzake gestart hebben.

De heer Terlouw heeft gevraagd hoe de samenwerking verloopt met collega's. Gegeven het feit dat wij met z'n allen nog bij elkaar zitten, zou ik zeggen dat die samenwerking wel degelijk lukt. Natuurlijk moet je wel knokken. Met coördinatiefuncties moet je nu eenmaal knokken met functioneel verantwoordelijken. Ik vind dat dit tot nu toe echt goed gaat. Ik wijs op het convenant over het grotestedenbeleid. Wie had gedacht dat wij binnen anderhalf jaar met 25 steden voor 16 mld. afspraken zouden maken? Het recente debat in de Tweede Kamer over integratiebeleid heeft de interactie aangetoond tussen onder meer de functioneel verantwoordelijken. Ik noem de collega van Onderwijs en de collega van VWS die met mij staan voor de inburgering. Op een gegeven moment hebben wij afgesproken om een en ander strak met elkaar te organiseren, teneinde te voorkomen dat iedereen op z'n eigen eilandje blijft. Het gaat erom dat wij ten behoeve van de betrokkenen die het aangaat een effectiever beleid kunnen gaan voeren. Dus die lotsverbondenheid wordt krachtig georganiseerd

naarmate de problemen pregnanter op de agenda verschijnen. De kunst is natuurlijk om die pregnantie voor te blijven en het agendapunt te markeren. Dus ik maak mij er in die zin weinig zorgen over. De Tweede Kamer heeft in een motie neergelegd dat zij ook op het gebied van het integratiebeleid meer toe wil naar een soort extra comptabel overzicht, zodat de meesturende bevoegdheid die ik heb in het kader van het grotestedenbeleid daarbij ook geëffectueerd kan worden. Het kabinet beraadt zich daarover op dit moment en wij zullen de Tweede Kamer informeren over de wijze waarop wij het exact vorm willen geven.

De heer Terlouw heeft gezegd dat het eigenlijk een beetje bizar is dat de verruiming voor het werken van asielzoekers plaatsvindt in een tijd van krapte op de arbeidsmarkt. Als je het zo sec zou bezien, dan ben ik dat met hem eens. Echter, ik weet echt dat meerdere betrokkenen in het kabinet, zoals de voormalig minister van Sociale Zaken, de collega's van Justitie en ondergetekende, die discussie puur vanuit de ethiek gevoerd hebben en niet vanuit de situatie van krapte op de arbeidsmarkt. De opgelegde ledigheid van het gedurende drie jaar in een centrum niets doen, is echt des duivels oorkussen. Dat moet dus doorbroken worden door ervoor te zorgen dat de mensen wat kunnen doen. Natuurlijk moet er daarbij sprake zijn van enige regulering en mogen er geen overspannen verwachtingen worden gecreëerd. Als straks de nieuwe Vreemdelingenwet in werking gaat treden, dan weet men dat als men hier mag blijven dit voor bepaalde tijd is, te weten drie jaar. Dan heeft men altijd nog de onzekerheid of men definitief mag blijven; dat krijgt men na drie jaar te horen. Echter, zolang men hier is, moet men wel in de gelegenheid worden gesteld om de taal te leren, de eigen talenten te benutten en een steentje bij te dragen aan de kwaliteitsverbetering van deze samenleving. Ik denk dat dit de enige goede houding is ten opzichte van al die mensen die ofwel hier hun heil komen zoeken ofwel met de oorspronkelijke bewoners echt definitief hun schouders onder deze samenleving willen zetten.

De beraadslaging wordt gesloten.

Sluiting 18.20 uur

Besluiten en ingekomen stukken

Lijst van besluiten

De voorzitter heeft na overleg met het College van senioren besloten om:

a. de plenaire behandeling van de volgende wetsvoorstellen te doen plaatsvinden op:

30 mei 2000

in een verenigde vergadering

Het verlenen van toestemming aan Prins Bernhard Lucas Emmanuel van Oranje-Nassau, Van Vollenhoven om een huwelijk aan te gaan met Annette Sekréve (7, R1653);
30 mei 2000

Wijziging van de Vreemdelingenwet (uitbreiding aantal nevenzittingsplaatsen) (26850);

Wijziging van de Huurprijzenwet woonruimte en van de wet van 19 juni 1996 tot wijziging van de Huurprijzenwet woonruimte, de Wet op de huurcommissies en de Wet individuele huursubsidie in verband met de zogenaamde huursombenadering (Stb. 323) (wijziging percentages) (27063);
6 juni 2000

Een aantal wijzigingen van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen op technische punten onder meer naar aanleiding van de evaluatie (26527);

b. het voorbereidend onderzoek van het volgende wetsvoorstel te doen plaatsvinden door de vaste commissie voor Verkeer en Waterstaat op 6 juni 2000 en de plenaire behandeling op 4 juli 2000:

Nieuwe regels omtrent het openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer (Wet personenvervoer 2000) (26456).

Lijst van ingekomen stukken, met de door de voorzitter terzake gedane voorstellen:

1. de volgende door de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangenomen wetsvoorstellen:

Gerechtsdeurwaarderswet (22775);

Wijziging van de Gerechtsdeurwaarderswet ter nadere regeling van de gevolgen van ambtshandelingen van gerechtsdeurwaarders die in strijd zijn met de volkenrechtelijke verplichtingen van de Staat (23081);